

den anden Liste. Jeg maa endnu ligeoverfor den ærede Formand for Udvalget, som har sagt, at vi hellere maatte blive staaende ved det Gamle, tillade mig den Bemærkning, at det nu Bestaaende i den Retning virkelig ikke er heldigt; der er mange fattige Haandværkere, som der virkelig derved gaas for nær. I den Kred, hvor jeg er fra, tager man nemlig med i hver Omgang een Mand for hver, man har i sin Tjeneste, og een Mand for hvert 1,000 Rd.s Assurance-sum, hvoraf der svares Bygningsafgift. Men dette er virkelig en temmelig haard Behandling af mange af disse Smaaafolk, og jeg tror derfor, at man bør række Haanden til, at der paa en eller anden Maade kan fremkomme et heldigere Resultat.

Strup: Hvad der har foranlediget mig til at begjære Ordet, er nærmest en Uttring af den ærede Ordfører for Flertallet, som han brugte igaar og tilbels har gjentaget i Dag, nemlig at det var fuldstændig overensstemmende med Loven af 6te Juli 1867, at de tre Husmandsdage bortfaldt samtidig med, at det øvrige Pligtarbejde i Kommunen bortfaldt. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører deri, og jeg tror ikke, ved hvad jeg tidligere har udtalt, at have givet nogenstomhelst Anledning til at tro, at jeg ikke deri skulde være enig. Hvad jeg derimod har fremhævet, var, at Flertallets Forslag i en anden Henseende ikke stemmer med Aanden i Loven af 6te Juli 1867, og det gjør mig ondt, at den ærede Ordfører har ladet denne Bemærkning ligge saa fuldstændig hen, nemlig derved, at det vil kunne splitte Kommunen i en Mængde forskellige Skattekrede. Jeg gjorde denne Bemærkning i den Tro, at det var overset af Udvalgets Flertal, at dette vilde blive Resultatet af Vedtagelsen af dets Forslag, men da den ærede Ordfører ikke har stadfæstet dette, maa jeg antage, at det fra Flertallets lige saavel som fra Mindretallets Side virkelig er Meningen igennem de her foreslaaede Bestemmelser at ophæve det, der blev fuldbyrdet ved Loven af 6te Juli 1867, nemlig en Sammensmeltning af Kommunerne til en virkelig Skatteenhed, og paany opløse dem i en Mangfoldighed af Kredse.

Det forekommer mig, at denne Indvending alene maatte være nok til saa saa klar efter Landkommunallovens Vedtagelse at umuliggjøre Vedtagelsen saavel af Flertallets som af Mindretallets Forslag. Det er klart nok, at, naar Arbejdet skal udføres i særskilte Arbejdskredse i Kommunen, og Udførelsen af Arbejdet paaligger Beboerne uden Betaling, saa vil enhver Feiltagelse med Hensyn til Bedømmelsen af Arbejdsmængdens Forhold til Arbejdskraften i de paagjældende Kredse — jeg vil slet ikke tale om Misbrug af Myndigheden med Hensyn til Fordelingen — medføre, at den ene Kred kan komme til at forrette 3, 4 a 5 Omgange, medens den anden kun forretter een. En saadan Ulighed i Fordelingen af de kommunale Byrder forekommer mig at være saa utilstrækkelig, at der aldrig kunde kunne være Tale om at vedtage et Forslag enten som Flertallets eller Mindretallets, for saavidt det da ikke skulde bero enten paa en Misforstaaelse af mig, eller paa en Overseelse af Udvalget, at det er kommet til at foreslaa dette. Det var den Bemærkning, som jeg troede at fylde mig selv, for at den ærede Ordførers Udtalelser igaar ikke skulde komme til at staa uimodsagte. — Jeg tillod mig igaar at fremhæve, at ethvert Forslag til Ordning af Snekastningsbyrden efter min Formening maatte bedømmes væsentlig fra tre forskellige Synspunkter. Det første er det, om en saadan Ordning i Virkeligheden til enhver Tid vil kunne skaffe den fornødne Arbejdskraft tilveie. Det er jo ofte nok fremhævet som noget Giendommeligt for denne Byrde, at den er saa ganske overordentlig tilføldt; medens den under sædvanlige Forhold er næsten forsvindende, kan den til andre Tider blive næsten overvældende, den kan blive saa stor, at der fordres Ophjælpelse af omtrent Alt, hvad der er i Stand til at arbejde, for at overkomme Byrden; men, naar det forholder sig saaledes, saa forekommer det mig at være en berettiget Fordring at stille til ethvert Forslag, som vil ordne Snekastningsbyrden, at det bliver muligt derigennem at skaffe den fulde Arbejdskraft tilveie. Dette fyldestgjør Regjeringens Forslag, og Mindretallets Forslag fyldestgjør det næsten i samme Maal, men det fyldestgjøres ikke af Flertallets Forslag, idet en ikke